

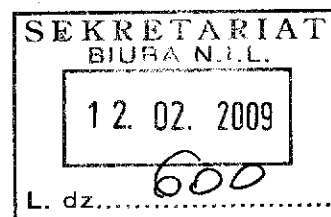

MINISTER ZDROWIA

Warszawa, 2009 -02- 0 6

MZ-ZP-P-078-2795-19/024/SS/09

Według rozdzielnika

W załączeniu przedkładam – Apel do Pracowników Służby Zdrowia – z uprzejmą prośbą o przekazanie wyżej wymienionego jednostkom podległym, a zwłaszcza Pracownikom Służby Zdrowia.

Intencją moją jest poinformowanie szerokiego grona Służby Zdrowia o zaistniałej sytuacji w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie, a nade wszystko prośba o to, aby konkretne osoby wykonujące swoje obowiązki zawodowe zostały uwrażliwione na sprawy rodzin, w których doszło do aktów przemocy.

Będąc wrażliwym, wyczulonym na sygnały nieraz bardzo subtelne mogące świadczyć o przemocy macie Państwo szansę pomóc tym dzieciom, być inicjatorem działania w celu przerwania ich cierpienia.

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETAŃZ STANU

Adam Fronczak

Otrzymują:

1. Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
2. Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego
3. Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego
4. Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego
5. Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego
6. Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
7. Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
8. Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego
9. Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego
10. Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego
11. Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego
12. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
13. Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
14. Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego
15. Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego
16. Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego
17. Naczelna Rada Lekarska

18. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych
19. Dolnośląskie Centrum Zdrowia Publicznego w Wrocławiu
20. Kujawsko-Pomorskie Centrum Zdrowia Publicznego w Bydgoszczy
21. Lubelskie Centrum Zdrowia Publicznego w Lublinie
22. Lubuskie Centrum Zdrowia Publicznego w Gorzowie Wlkp.
23. Wojewódzkie Centrum Zdrowia Publicznego w Łodzi
24. Małopolskie Centrum Zdrowia Publicznego w Krakowie
25. Mazowieckie Centrum Zdrowia Publicznego w Warszawie
26. Opolskie Centrum Zdrowia Publicznego w Opolu
27. Podkarpackie Centrum Zdrowia Publicznego w Rzeszowie
28. Podlaskie Centrum Zdrowia Publicznego w Białymstoku
29. Pomorskie Centrum Zdrowia Publicznego w Gdańsku
30. Śląskie Centrum Zdrowia Publicznego w Katowicach
31. Świętokrzyskie Centrum Monitorowania Ochrony Zdrowia w Kielcach
32. Warmińsko-Mazurskie Centrum Zdrowia Publicznego w Olsztynie
33. Wielkopolskie Centrum Zdrowia Publicznego w Poznaniu
34. Zachodniopomorskie Centrum Organizacji i Promocji Zdrowia w Szczecinie

APEL DO PRACOWNIKÓW SŁUŻBY ZDROWIA

Szanowni Państwo,

Niemal każdego tygodnia media donoszą o dzieciach pobitych, czy zostawionych bez opieki. Okrucieństwo, bezradność czy też bezmyślność rodziców doprowadzają je do poważnych komplikacji zdrowotnych, a nawet, niestety do śmierci.

W skali kraju takich dzieci są setki tysięcy, bezbronnych, zastraszonych, cierpiących, przerażonych. Z badań Fundacji Dzieci Niczyje wynika, iż 38 % dorosłych Polaków było w dzieciństwie bitych, 22 % Polaków przyznaje, że biło lub bije swoje dzieci. Z najnowszego raportu przygotowanego w 2008 roku przez Ośrodek Badania Opinii Publicznej na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej wynika, iż 44 %, Polaków zna rodziny, w których dochodzi do przemocy wobec dzieci. Nie ulega wątpliwości, że przynajmniej część z Państwa jest w grupie tych 44 % osób, które znają takie rodziny. Stykacie się Państwo z nimi w swojej pracy, w gabinetach lekarskich, na izbach przyjęć, na oddziałach szpitalnych, czy wreszcie w szkołach i domach podczas wykonywania swoich obowiązków zawodowych.

Niejednokrotnie obrażenia dzieci mogą się Państwu wydawać niewspółmierne do podanych przyczyn bądź nieadekwatne do wywiadu uzyskanego od rodziców, może Was to dziwić, może niepokoić. Jedno jest pewne, jeśli pojawiają się jakiegokolwiek pytania nie można tego bagatelizować, należy reagować, np. poprzez zlecenie dodatkowych badań (mających potwierdzić diagnozę), a następnie poprzez powiadomienie Ośrodka Pomocy Społecznej, Sądu Rodzinnego właściwego dla miejsca zamieszkania rodziny, czy też w przypadku drastycznych obrażeń poprzez zawiadomienie policji czy prokuratury.

Będąc wrażliwym, wyczulonym na nieraz bardzo subtelne sygnały mogące świadczyć o przemocy, macie Państwo szansę pomóc tym dzieciom, być inicjatorem działania w celu przerwania ich cierpienia.

Niestety, aż 22 % respondentów uważa, że zjawisko przemocy w rodzinie jest problemem wyolbrzymionym, a 12 % uznaje, iż są sytuacje, które usprawiedliwiają przemoc wobec dziecka (Ośrodek Badania Opinii Publicznej na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, 2008 r.). Mamy nadzieję, iż w kadrze personelu medycznego stykającego się z dziećmi nie ma osób prezentujących taką postawę. W Państwa postawie przede wszystkim liczyć się będzie empatia, która pozwoli wczuć się w tragiczną sytuację tych dzieci, a tym samym ułatwi decyzję o podjęciu interwencji zmierzającej do zmiany ich sytuacji.

Osobiście zachęcam Państwa do udziału w szkoleniach dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie. Wiedza zdobyta w ich trakcie pomoże Państwu rozpoznawać objawy psychologiczne świadczące o tym, że dziecko doświadcza krzywdzenia, stając się dopełnieniem i potwierdzeniem diagnozy medycznej.

Bardzo wiele zależy od sprawnego rozpoznawania przez pracowników służby zdrowia sygnałów świadczących o przemocy. Często przez pierwsze lata życia dziecka jesteście Państwo jedynymi osobami spoza rodziny, które mają kontakt z dzieckiem i od Państwa wiedzy i podjętych decyzji zależy to, że dziecko otrzyma pomoc.

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU

Adam Bronczak